

ΠΟΥΚΑΜΙΣΟ

ΠΟΥΚΑΜΙΣΟ, ΤΟ, ουσ. [<μσν. πουκάμισον <ποκάμισον <ύποκάμισον <λατιν. *camisia* <αρχ. γερμαν. σπάν. *hamisja*], το πουκάμισο. **1.** το παλιό δέρμα που αποβάλλουν τα φίδια συνήθως κατά την άνοιξη και που έχουν το σχήμα του σώματός τους. **2.** ιλουστρασιόν ή έγχρωμο χάρτινο κάλυμμα πανόδετου ή δερματόδετου βιβλίου: «στο πουκάμισο του βιβλίου υπήρχε τυπωμένη μια πολεμική σκηνή». Υποκορ. **ΠΟΥΚΑΜΙΣΑΚΙ, ΤΟ**

- *αλλάζει σαν τα πουκάμισα (κάτι)*, το άτομο για το οποίο γίνεται λόγος, αλλάζει πολύ συχνά και με μεγάλη ευχέρεια κάτι: «είναι τόσο πλούσιος, που αλλάζει τ' αυτοκίνητα σαν τα πουκάμισα»·

- *αλλάζει γνώμες σαν τα πουκάμισα ή αλλάζει τις γνώμες σαν τα πουκάμισα*, δεν είναι καθόλου σταθερός στις αποφάσεις του: «μην το δέσεις κόμπο που σου είπε ότι θα σε πάρει στη δουλειά του, γιατί είναι άνθρωπος που αλλάζει τις γνώμες σαν τα πουκάμισα»·

- *αλλάζει γυναίκες (άντρες) σαν τα πουκάμισα ή αλλάζει τις γυναίκες (τους άντρες) σαν τα πουκάμισα*, το άτομο για το οποίο γίνεται λόγος, αλλάζει πάρα πολύ συχνά και με μεγάλη ευκολία τον ερωτικό του σύντροφο: «είναι τόσο όμορφος άντρας (γυναίκα), που αλλάζει τις γυναίκες (άντρες) σαν τα πουκάμισα». (Λαϊκό τραγούδι: *όλα μου τα νιάτα για τον άντρα χαράμισα, μα δεν βρήκα αγάπη αληθινή, τώρα τους αλλάζω σαν τα πουκάμισα και γλεντάω την παλιοζωή*)·

- *από Μαρτιού πουκάμισο κι απ' Αύγουστο σεγκούνι*, βλ. λ. σεγκούνι·

- *μένω με το πουκάμισο, χάνω όλα τα χρήματά μου, ιδίως σε χαρτοπαίγνιο*: «παίξαμε όλο το βράδυ και το πρωί είχα μείνει με το πουκάμισο»·

- *τις (τους) αλλάζει σαν τα πουκάμισα (ενν. τις γυναίκες, τους άντρες)*, βλ. φρ. *αλλάζει τις γυναίκες (τους άντρες) σαν τα πουκάμισα*·

- *τον άφησαν με το πουκάμισο, έχασε όλα τα χρήματά του, ιδίως σε χαρτοπαίγνιο*: «έπαιξε με κάτι χαρτοκλέφτες και μέσα σε λίγη ώρα τον άφησαν με το πουκάμισό»·

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας